

ÚVOD DO STUDIA UČITELSTVÍ

(SEMRÁD, J. - ŠKRABAL, M. *Úvod do studia učitelství odborných předmětů*. 1. vyd. Praha : ČVUT, 2007, 162 s. ISBN 978-80-01-03744-7)

Recenzovaná publikace je prioritně určena studentům ČVUT, kteří se kromě studia technického oboru rozhodli souběžně vystudovat i učitelství odborných předmětů. Text je veden jako úvod do studia tohoto typu učitelství a má napomáhat řešení problémů, které ze studia vyplývají. Publikace je přehledně rozdělena na deset kapitol a jedenáct stran příloh.

Učitelství odborných předmětů je studijní obor, který vychází z poznatků vědních disciplín společenskovedního, přírodovědného a technického charakteru. Rozšiřuje tedy pojetí učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů o odborné předměty technického či technologického charakteru. Jako takové má tedy učitelství odborných předmětů nezastupitelnou úlohu v přípravě odborných středoškolských učitelů na budoucí pedagogickou práci v systému středních odborných škol. Autoři publikace toto pojetí přibližují v první kapitole a to netradiční formou - otázek a odpovědí. Obsahu studia zde začleňují do vysokoškolské přípravy inženýrů na technických vysokých školách (zejména pak ČVUT).

Na úvodní kapitolu pak navazují kapitoly, které jsou vlastně organizační a věnují se otázkám přijímacího řízení, podmínkám studia, charakteru a struktury studia jako organizační formy studia učitelství na Masarykově ústavu vyšších studií ČVUT v Praze.

Jako velmi významnou lze charakterizovat kapitolu pátou a šestou, které se věnují předpokladům pro úspěch ve studiu. Jsou nastíněny základní faktory ovlivňující úspěšnost studia, jenž jsou velmi sofistikovaně rozebírány a to i z pohledu studijních stylů, rozboru chybovosti nebo plánování studia.

Následující kapitola se pak zabývá návodem na získávání informací pro studium a to i v celorepublikovém přehledu. Autoři se nevyhýbají ani internetovým zdrojům a výukovým videoprogramům dostupným na internetu.

V závěru publikace se autoři zabývají metodikou zpracování odborného textu, zejména pak seminárních a bakalářských prací, rozebírají postupy tvorby vědeckého textu, postup a organizaci výzkumu. Autoři se nevyhýbají ani organizaci závěrečných zkoušek, zejména státních závěrečných zkoušek a styly obhajoby práce.

Velmi zajímavá je i část věnována metodice racionálního zapamatování (SQ₃R), která vychází z pěti dílčích fází osvojování informací (Survey, Question, Read, Recit, Review).

Poslední část shrnuje použitou a doporučenou literaturu, která je seřazena abecedně a doplněna přehledem zákonů a norem vztahující se k obsahu publikace. I přesto, že je zde uvedena norma ČSN ISO 690, která se věnuje bibliografickým citacím, není tato část sestavena podle této normy, což je vlastně jediným nedostatkem jinak výborně pojaté publikace.

Celý text je doplněn rozsáhlými přílohami, kde jsou uvedeny vzory přihlášek, formuláře a pokyny pro studium, včetně aplikace citačních norem. Posledním bodem je test: „Umíš se správně učit?“

Závěrem je možno konstatovat, že recenzovaná publikace je ojedinělou publikací svého typu, které pokrývá základ studia učitelství v organizačním pohledu, který je zaměřen na budoucí učitele odborných předmětů na středních školách a stane se jistě cennou pro jejich orientaci ve studiu.

Čestmír Serafin